

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“ Otk. 14:12.

IZD. 73, BR. 35.

BETL KRIK, MIČ., SEPTEMBAR 1, 1896.

CEO BR., 2183.

HOĆE LI BITI MILOST ILI GREH?

ALONZO T. JONES

Ne može se nikada preterati sa ponavljanjem, da je pod vladavinom milosti isto tako lako činiti dobro, kao što je pod vladavinom greha lako činiti zlo. To mora biti tako; jer ako ne postoji više sile u milosti nego u grehu, onda ne može biti spasenja od greha. Ali postoji spasenje od greha; to ne može da porekne niko ko veruje u Hrišćanstvo.

Ipak spasenje od greha svakako zavisi od toga što postoji više sile u milosti nego u grehu. Stoga, pošto ima više sile u milosti nego u grehu, onda ne može biti drugačije od toga da, gde god sila milosti može da ima kontrolu, podjednako je lako činiti dobro kao što je bez toga lako činiti zlo.

Nijednom čoveku prirodno nije teško da čini zlo. Njemu je oduvek bilo teško da čini dobro. Ali to je zbog toga što čovek prirodno robuje sili – sili greha – koja je apsolutna u svojoj vladavini. I sve dok ta sila vlada, nije samo teško već nemoguće da čini dobro koje poznaje i koje bi želeo. Ali dopustimo da moćnija sila od toga vlada, zar onda nije dovoljno jasno da će biti podjednako lako služiti volji moćnije sile, kada vlada, kao što je bilo služiti volji druge sile dok je vladala?

Ali milost nije jednostavno samo mnogo moćnija od greha. Kada bi ovo zaista bilo sve, postojala bi punina nade i ohrabrenja kod svakog grešnika u svetu. Ali sve ovo, koliko god bilo dobro, nije sve; nije ni blizu. Mnogo više sile ima u milosti nego u grehu. Jer „gde se pokazao greh, milost se pokazala u još većoj meri.“ I koliko je više sile u milosti nego u grehu, koliko ima više nade i ohrabrenja za svakog grešnika u svetu.

Koliko je onda više sile u milosti, nego u grehu? Dozvolite mi da razmislim za trenutak. Dozvolite mi da sebi postavim pitanje ili dva. Odakle dolazi milost? – Od Boga, da budemo sigurni. „Milost vam i mir od Boga, našeg Oca, i od Gospoda Isusa Hrista.“

Odakle dolazi greh? Od đavola, naravno. Greh je od đavola; jer đavo greši od početka. Dobro, koliko onda više sile ima u milosti, nego u grehu? Jasno je kao A B C da u milosti ima onoliko više sile nago u grehu, koliko ima više sile u Bogu nego u đavolu. Stoga je takođe savršeno jasno da je vladavina milosti, vladavina Boga; i da je vladavina greha, vladavina Sotone. I zar nije stoga, takođe savršeno jasno, da je podjednako lako služiti Bogu, silom Božjom, kao što je lako služiti Sotoni, silom Sotoninom?

Poteškoće u svemu ovome dolazi kad toliko mnogo ljudi pokušava služiti Bogu Sotonskom silom. Ali to nikada neće biti moguće. „Uzgojite dobro drvo pa će mu i plod biti dobar; ili, uzgojite rđavo drvo pa će mu i plod biti rđav.“ Čovek ne može da bere grožđe sa trnja, niti smokve sa čička. Drvo mora biti učinjeno dobrim, koren i grane. „Moraš se nanovo roditi.“ „Jer u Hristu Isusu niti šta koristi obrezanje ni neobrezanje, već novo stvorenje.“ Neka niko nikada ne pokušava da služi Bogu bilo čime, osim prisutnom, živom silom Božjom, koja ga čini novim stvorenjem; ni sa čim osim sa obiljem milosti koja osuđuje greh u telu i vlada pravednošću do večnog života kroz Isusa Hrista, našeg Gospoda. Onda će služba Bogu zaista biti u „novini života;“ onda će postati jasno da je njegov jaram zaista „blag“ i njegovo breme „lako;“ onda će njegova služba biti sa „radošću neiskazanom i prepuna slave.“

Da li je Isusu ikada bilo teško da čini dobro? Svako će odmah reći, Ne. Ali zašto? On je bio samo čovek, kao i mi. On je uzeo telo i krv, isto kao naše. „Reč je postala telo i prebivala među nama.“ I telo koje je on postao u svetu, je bilo baš isto kao što je u svetu. „Zato je u svemu morao da postane poput svoje braće.“ „U svemu!“ Ne piše u svemu osim u jednoj stvari. Nema izuzetka. Bio je u svemu kao mi. Bio je sam po sebi slab kao što smo mi; jer je rekao „ništa ne mogu činiti sam od sebe.“

Zašto mu je onda, budući u svemu kao mi, bilo uvek lako da čini dobro? – Zato što nikada nije verovao sebi, već se uvek uzdao samo u Boga. Zavisio je samo od Božje milosti. Uvek je nastojao da služi Bogu, samo silom Božjom. I zato je Otac prebivao u njemu i činio dela pravednosti. Stoga mu je uvek bilo lako da čini dobro. Ali kakav je on takvi smo i mi na ovom svetu. Ostavio nam je primer da bismo mogli da ga pratimo u stopu. „Bog u vama čini da hoćete i možete činiti ono što mu je ugodno,“ kao što je u njemu činio. Sva sila na nebu i zemlji je bila data njemu; i on želi da budete osnaženi svakom silom, prema njegovoj slavnoj moći. „U njemu prebiva sva punina božanstva, telesno;“ „Da bi vam prema bogatstvima svoje slave omogućio da se utvrđite kroz Duha njegovog u unutrašnjem čoveku, i da Hristos prebiva kroz veru u vašim srcima, „da biste vi mogli biti ispunjeni svom puninom Božjom.“

Istina, Isus je sudelovao u Božanskoj prirodi, a isto tako možete i vi ukoliko ste dete obećanja, a ne tela; jer ste kroz obećanje sudeonici u božanskoj prirodi. Ništa na ovom svetu nije bilo dato njemu i nije imao ništa što nije dato vama ili što već nemate.

Sve ovo je, kako biste mogli hodati u novini života; da od sada ne služite grehu; da budete samo sluge pravednosti; da budete slobodni od greha; da greh ne vlada vama; i da biste mogli biti kao Isus. A svakome od nas ukazana je milost, onoliko koliko mu je Hristos podario.... dok ne dostignemo svi jedinstvo vere i poznanja Sina Božjega, u čoveka savršena, u meru rasta punine Hristove.“ I „zaklinjem vas da ne primate uzalud milosti Božje.“